

פרשת משפטים - שקלים

"כי תפגע שור אויבך או חמורו ת'עה השב תשיבנו לו. כי תראה חמור שנאך ר'בץ תחת משאו.. ע'זב תעזב עמו" (שמות כ"ג-ד', ה')

חמור אויבך או שורו, מזמנים לך הזדמנות נדירה למצווה כפולה ואף משולשת: מניעת צער בעלי חיים. השבת אבידה ומניעת אבדן ממון. ובעיקר.. הזדמנות מצויינת לשקם את היחסים עמו, מנקודת מבט אחרת לגמרי של עזרה לזולת ולקיים את "ואהבת לרעך כמוך".

(עיון בפרשת השבוע)

"מברכין החודש - אדר. ראש חודש אדר ביום הראשון וביום השני הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה. המולד- יום ראשון אחרי הצהריים שעה 17.00, 37 דקות ו13 חלקים. אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות".

"שבת שקלים" - הראשונה מארבע פרשיות שקוראים לפני הפסח, זמנה - שבת לפני ראש חודש אדר.

שעור פרשת השבוע: דניאל פואה

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.37	זמן תפילין /טלית	17.02	הדלקת נרות
9.10	סוף זמן ק"ש	17.10	מנחה א' 14.00 ב' 17.10
17.24←17.27	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.15	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.44	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.20	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.58	צאת השבת

שבת
 שלום

פרשת משפטים - פרשת האיצול

מבין הנושאים הרבים הגודשים את פרשת משפטים מעניין מאד להתמקד בהוראות לדיין ולשופט הנמצאים בפסוקים הראשונים של פרק כ"ג העוסקים בהלכות משפט ודיינים ובמיוחד בהוראה המופיעה בפסוק ב': "לא-תהיה אַחֲרֵי-רַבִּים לְרֵעֶת".

התורה מתייחסת כאן לאפשרות בה שופט יכריע בהחלטתו שלא על סמך שיקול דעתו אלא ילך וכריע ע"פ דעת הרוב.

וכך רש"י במקום: **אם ראית רשעים מטין משפט, לא תאמר הואיל ורבים הם הנני נוטה אחריהם**. שפתי חכמים מרחיב: **רצה לומר אל תאמר מה בכך, אם אדון את הדין לאמתו כיון שהם רבים ואני יחיד ולא ישמעו לי אלא עשה את שלך וקולך יהיה תלוי על צווארם**. (יהיו חייבים באשמתם).

בתלמוד ומאוחר יותר אצל הרמב"ם אנחנו מוצאים הרחבה של נושא זה – בנוגע להכרעה בדיני נפשות ללא דעת מיעוט, וכך כותב הרמב"ם:

סנהדרי שפתחו כולן בדיני נפשות תחילה, ואמרו כולן חייב – הרי זה פטור: עד שיהיו שם מקצת מזכין שיהפכו בזכותו, וירבו המחייבין; ואחר כך ייהרג. (משנה תורה סנהדרין, פרק ט, הלכה א).

בהלכה זו עולה הבעייתיות שבה בענייני נפשות תהיה הכרעה 'פה אחד' לחיוב. וכי לא נמצא דיין אחד שיוכל לזכות? מתוך הנחה כי אם אכן כך וכל 23 השופטים הדנים בענייני הנפשות מחייבים ייתכן וישנה כאן הכרעה לא כשרה. על כן הצורך בדעת מיעוט המזכה מבין רוב הדעות המחייבות, לשם מימוש פסק הדין בדיני נפשות.

בעייתיות הפוכה שיכולה לעלות מתוך הצורך בדעת מיעוט תעלה כאשר דיין המוצא נאשם זכאי יחליט להכריע "חייב" בכדי ליצור מצב בו יהיה חיוב פה אחד וממילא ההכרעה תתבטל. פתרון אפשרי לפירצה' החוקית הזו הוא באבחנה בין שני מצבים עקרוניים. בהתבוננות בדברי הרמב"ם אפשר לשים לב לבחירת המילים שלו: 'סנהדרי שפתחו'. כלומר, ניתן להבחין בין מצב בו עם פתיחת המשפט לא הושמעה דעה חולקת והובעה פה אחד ההכרעה לחיוב לבין מצב בו ההכרעה פה אחד הגיעה לאחר מהלכי המשפט התקינים. במצב הראשון נחשוד בהליך לא כשר בו לא ניתנה ההזדמנות להשמעת הקולות המנוגדים לדעת הרוב בעוד מצב בו ההחלטה פה אחד הגיעה במהלך דיוני המשפט לא ימצא פסול בהיעדרה של דעת המיעוט.

בין אם ההכרעה בדין יכולה להתקיים ללא דעת המיעוט ובין אם לאו, אין ספק כי החשיבות הרבה לדעת המיעוט כפי שעולה מן הפסוקים בפרשתנו מודגשת פה. ההנחה היא כי משפט תקין צריך שיתנהל כאשר נשמעים כל הקולות הבאים מתוך החשיבה המשפטית האמיתית ללא שיקולים של הליכה על פי הרוב או היסחפות אחר הזרם.

החשיבות לדעת המיעוט יכולה להתבטא גם אצלנו, כאשר הנטייה לבחירותינו עלולה לנבוע מהרצון לרצות את החברה, להשתייך לקבוצה גדולה יותר המחזיקה באותן הדעות או פשוט מתוך נוחות - הימנעות מיצירת קונפליקטים בינינו לבין הסובבים אותנו. בא הכתוב ומדגיש בפנינו בתרגום ליום-יום את הצורך בהליכה אחר האמת הפנימית האישית, אחר השיקולים הפרטיים.

קראל לוי

”שבת שקלים”

בעלון ”עונג שבת” עסקו בשלושה נושאים: שבת שקלים, שני ימי ראש חודש והוצאת שני ספרי תורה. כשהצעתי לעורך העלון לפרסם זאת בעלון, ביקש העורך שאנסח זאת במילותיי שלי. נעניתי לכך, וניסחתי את הדברים מחדש, במקום שניתן לקצר קיצרתי ובמקום שניתן להרחיב הרחבתי.

שבת שקלים, היא הראשונה מארבע פרשיות שקוראים לפני חג הפסח. השם שקלים הוא זכר לנאמר שמות ל’ (יג-טז): שכל אחד מישראל מבין עשרים ומעלה יתרום מחצית השקל למשכן. כיוון שמחודש ניסן מתחילה התרומה החדשה, (על כך עיינו ביומא סח’ ע”ב. וכן בס’ החינוך, כי תשא, קה)

שני ימי ראש חודש. מלכתחילה, מן התורה, ראש חודש הוא יום אחד בלבד. כאשר יש שני ימי ראש חודש, היום השני עיקר, ויום הראשון בא רק מן הספק. ספק זה נבע בזמנו כשחיכו לעדי החודש, (בימי בית שני) לכן יום א’ של החודש נמנה עם החודש שעבר, ל’ לחודש הקודם. רק ביום השני מתחילים למנות את החודש שנכנס. מכאן שאין מקום להוסיף את המילה ”למחרתו” בברכת החודש...

הוצאת שני ספרי תורה. כשקוראים בתורה בשתי פרשות, נוהגים להוציא שני ס”ת, כדי לא לגרום ל”טירחא דציבורא”, בשל הצורך לגלול מפרשה אחת למשנה, המושג טרחא דציבורא, הפך להיות גורם למספר רב של הלכות. נראה לי שיש מקום להרחיב בנידון. טורח הציבור או כבוד הציבור הם שני מונחים קרובים, ונעשה בהם שימוש רב בש”ס.

במשנה ראשונה בפרק שביעי של יומא, מסופר על כהן גדול שהיה קורא בפרשת אמור, (ויקרא) וכשהיה צריך לעבור לסי’ במדבר. קרא בע”פ. כל זאת כדי לא להטריח את הציבור. ובגמרא (יומא ע, ע”א) מסבירים: ”לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור מפני כבוד ציבור” וכבר נקבעה כך הלכה (שו”ע או”ח, קמד, ג’). חשוב לציין שכבוד הציבור במקרה זה דחה את האיסור של קריאת התורה בעל פה. טירחא- דציבורא, היא הלכה שפוסקים נהגו בה חומרה עד שיש רבים שסוברים שזה דין דאורייתא. במסכת ברכות (יב, ע”ב) נאמר: ביקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע, ומפני מה לא קבעו משום טורח הציבור. יש עוד דוגמאות רבות, ונוסיף רק עוד אחת. בחיי אדם, (כט, א), מפני טורח הציבור לא ראוי להמתין שיסיים כל הציבור תפילתו (הכוונה לתפילת עמידה) אלא די שיש תשעה שעונים אמן. בעניין זה נאמר במשנה ברורה (קד, א), שאדם נכבד, יכול לרמוז לשליח הציבור שלא ימתין לו יותר..

למרות כל האמור. מעניין לציין (מובא בלוח טוקצינסקי, וגם בעלון עונג שבת) שבבית מדרשו של הרב שמואל סלנט לא נהגו להוציא ספר שני בפרשת שקלים. הסיבה היא שאין כאו גלילה מרובה בין פרי’ משפטים לפרי’ כי תשא...

בניאין סלנט

נר זיכרון-

(תשנ”ו)
(תשס”ה)
(תשמ”ב)
(תשס”ח)

ל’ שבט – יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז”ל
ג’ אדר – יום פטירתה של חברתנו רבקה לוי ז”ל
ה’ אדר – יום פטירתו של חברנו יעקב דרורי ז”ל
ה’ אדר – יום פטירתו של חברנו ברוך ניר ז”ל

ביום חמישי שעבר - התארחו בקיבוצנו 'הוועד המנהל של מוזיאון גבעת התחמושת', ובראשם בתנו לילך רוזנמן המשמשת כמנהלת ההדרכה באתר. החבורה קפצה לארוחת צהריים, בין ביקור בחץ השחור, צפייה בפריחת הכלניות שביער שוקדה, והטכס בבארות יצחק. בלט ביניהם אל"מ שמעון כהנר, המכונה 'קצ'ה' - גיבור עטור קרבות, שגויס על ידי מאיר הרציון ליחידת הקומנדו ה-101 המיתולוגית, מייסודו של אריק שרון. דווחה: כתבתנו בנושאי הסטוריה צבאית - שושנה עברון.

בשבת - לאחר תפילת ערבית, התייחס הרב ארי בשיעורו לנושא רגיש שנשאל הרב אבינר על ידי אחד מקוראי העלון "עולם קטן" המחולק בבתי הכנסת - בדבר הברכה שעל ההורים לברך עם הולדתו של ילד חריג במשפחה. בדבריו הסתייג הרב ארי מפסק ההלכה עצמו (שקומם מספר הורים לילדים חריגים וקצרה היריעה מלהרחיב בנושא), ומעצם הרעיון של 'שאלת רב' באמצעות מסרונים, הבאים על חשבוננו של הקשר האנושי הנדרש לשאלות מעין אלו. גם לטכנולוגיה ולקיצור התהליכים יש להציב גבול. ואולי ההסתייגות האמיתית צריכה להיות מאינפלציה של עלונים, גדושים בפרסומות, הנכנסים בשערי בתי הכנסת? בקצב הזה, עוד נגיע לכך שהחסויות ימננו את התפילות עצמן..

באותו ליל שבת סוער וגשום, באישון ליל, נשמעה אזעקת 'צבע אדום' שהתבררה בדיעבד כטעות. תמיד טוב לבדוק את ערנות הציבור, במיוחד כשאפשר לנוח למחרת.

לכבוד יום הולדתו של חברנו אילן כהן, שלא נסגיר את גילו, נרתמה אשתו אריאלה ובעזרת משפחתו ושאר אוהביו, הפתיעה אותו בעריכת שבת משפחתית משותפת שכללה שירה וזמירות בנוסח אחינו בני תימן. בבית הכנסת זכינו לברכת כוהנים מרובת משתתפים וכל שנותר לנו הוא לאחל לו לרגל יובל שנותיו - מזל טוב ועוד הרבה שנים מאושרות. יישר כוח לנהוראי יפרח, שעלה בפעם הראשונה ל'אנעים זמירות' כשדורון אביו עומד לצדו. נקווה לשמוע ממנו עוד בהמשך, מזמר ומתפייט כמיטב המסורת המשפחתית.

ביום ראשון - נחשפו 'הישגי' הטכנולוגיה האיראניים: הראשון - קוף שוגר לחלל! נשיא איראן אמנם חזר מהמשימה בשלום, אך הקוף שנשלח, נראה בצילומים שונה במקצת מזה שנחת על לכדור הארץ. השני - "קאהר F-313" מתוצרת איראן. מטוס חמקן איראני מתקדם מסוגו, בעל יכולות יוצאות דופן לחמוק ממערכות המכ"ם של האויב - פסגת הטכנולוגיה!!... גם כאן התרשלו המדענים בטיוח העובדות. מומחי אווירונאוטיקה קבעו כי מדובר בדגם פלסטי/פיברגלס שהוגדל ועבר פוטו-מונטאז' הכולל הכלאה בין שני חמקנים אחרים ולוחות שעונים מוזרים, לכדי מטוס עם מבנה בלתי אפשרי. כמה חדי עין טוענים, שחלק מ'פאנל הפיקוד' המוצג בתמונה שפורסמה, נלקח מרכבי יוקרה וכולל הכנה למכשיר רדיו טייפ.. עוד פרט קטן וחשוב: בנושאי הגרעין, להבדיל, נראה שאיראן עומדת ביעדים, בצורה משביעת רצון מבחינתם.

ביום שני - יצאו חברי הבית היהודי ובראשם בנט, מול אנשי ש"ס ותקפו אותם על כך שניכסו לעצמם את ערכי התורה ותפסו בעלות על מוסדותיה. מילים כדרבנות, שזכו לתמיכה נרחבת. לו נשלפה אסטרטגיה זו לפני הבחירות, סביר שהמפלגה היתה גורפת עוד כמה מנדטים. או, שאולי עדיף להישאר עם טעם של עוד?

ביום שלישי – יצאה הכנסת ה-19 לדרכה. במעמד מרשים הושבעו חברי הכנסת, שנראית הרבה יותר: צעירה, רעננה, נשית ודתית. על פי הנוסחה החדשה להרכבת מפלגות חדשות ומתחדשות, יכול היה גיקי לוי שהוזמן לקרוא בטקס פרק מתהילים, לשמש כחבר כנסת מן המניין.

באותו הערב, נערכה במועדון לחבר החזרה הראשונה של "מקהלת שדות נגב" במתכונתה החדשה. לאחר ישיבה קצרה ויעילה של נציגי המקהלה והתרבות בקיבוץ, עם ראש המועצה הנבחר, הוחלט לצאת לדרך חדשה בחסות המועצה ובסבסודה. החזרות נערכו אצלנו כאן בקיבוץ, המחיר שווה לכל נפש, המנצח מקצוען וקליל- כך שכל הצדדים יוצאים נשכרים. חברים חדשים מוזמנים להצטרף להרמוניית הקולות.

יורט קימלמן

מופץ פורים – היכוננו היכוננו!!

השנה, בנשף פורים המסורתי, בחרנו להעלות את המחזה "האולר" של הסופר שלום עליכם. במרכז הסיפור "האולר" עומד טופליה טוטוריו, ילד שחבריו לועגים לו בשל פגם בדיבור. טופליה מאד אוהב אולרים, ויום אחד הוא רואה אולר משוכלל וחושק בו מאד... במופע משתתפים ילדי החינוך, וכן צעירים ומבוגרים, כולם חברי קהילת סעד! במאי המופע הוא להב תימור, בנם של שולית ורענן, שלמד ומלמד תיאטרון. יחד איתו, על המוזיקה, אחראי רועי גולן שעשה עיבודים חדשים לשירי המחזה.

ברשותנו הספרון "הדגל", של שלום עליכם, שגם הוא מספר על טופליה טוטוריו. מי שרוצה להיכנס לאווירה, להכיר את הדמויות, או לספר לילדיו לפני השינה, מוזמן לשלוח מייל לועדת תרבות ולקבל את הספר לתא הדואר שלו.

כמו כן ניתן להזמין בסכום סימלי של 5 ש"ח דיסק שמע של המחזמר המקורי.

- אם יש לכם במקרה קלטת וידאו של המחזה "האולר" – נשמח מאד לקבלו.

- מי שברשותו כובעי קסקט, וסטים, מטפחות וכדומה, ורוצה להיפטר מהם – נשמח מאד לקבלם ולהעבירם לאחר פורים למחסן תחפושות.

המופע יתקיים בע"ה במוצאי שבת, ליל פורים, לאחר קריאת המגילה.

בגלל מורכבות התפאורה ובשל הצפיפות באולם, לא נוכל לקיים את הרונדו המסורתי, ועל כך אנו מתנצלים מראש.

בברכת חודש אדר שמח ומשמח,

וצדת תרבות

לאור העלאת הדיון בגיליונות הקודמים בנושא: "ההשתתפות באסיפות".

נביא קטע מ'עלים' שנכתב ב 9/1/1970 המתמקד בנושא האיחורים לאסיפות ומיעוט המשתתפים בתחילתן.
נחזור לאחור ונגלה בעיות דומות, ותשובה לשאלה: במה תלוי באמת מספר המשתתפים?..

=====

על דיוק ועל הצורך לקיים את חיינו כסידרם

זה לא מכבר הקדשנו מדור זה שבעלוננו לנושא: אסיפת החברים. באותה כתבה צויין כי אנו מתברכים בהשתתפות כמעט מלאה של כל החברים באסיפותינו, אלא שמשום כך גם ההפרעות בהן אינן מועטות.

הפעם אנו חייבים לעמד על אי הדיוק שבהופעה לתחילת האסיפה. ואכן ממש אין להבין תופעה משונה זו. במשך השנים התחלנו באסיפותינו בשעה 915 וידענו כי עד שעה 930 יתאספו מספיק חברים כדי להתחיל את הדיון. והנה השנה, על סמך המלצת ועדת חינוך דחינו את התחלת האספות לשעה 930 והתוצאה היא שהחברים מתאספים בשעה 945. כאילו יש אידיאולוגיה סמוייה באיחור של רבע שעה וכל המכבד את עצמו לא יופיע חלילה בשעה הקבועה מראש...

אם נוסיף על כך את העובדה שה "מבט ספורט" מתחיל בטלביזיה בשעה 920 ומסתיים בסמוך לשעה 1000 הרינו יכולים להסביר משום מה נאלץ יושב הראש לבטל את האסיפה האחרונה מהעדר צבור מספיק להתחיל בה. התוצאה העגומה היא עלינו לדחות הכרעות בעניינים שונים הדורשים תיקון ומעשה וחבל. לפי שעה אין ועדת אסיפות ששה להחליט על צעד שהאסיפה תהיה חוקית בכל מספר משתתפים. ברם אם לא יבא תיקון לא תהיה כפי הנראה ברירה והצעה זו תובא לאישור האסיפה ובלבד שלא לגרם לשיתוק סדר ימינו.

באותו השבוע בוטלה האסיפה בגלל מיעוט משתתפים! בשבוע שאחריו פורסמה הידיעה הבאה:

=====

במוסדות הקבוצה

//////////

בישיבת ועדת האסיפות הועלתה הצעה להתחיל את אסיפות החברים בכל מספר משתתפים. הצעה זו שהובאה ע"י מזכיר הפנים מתבססת על שתי עובדות. הראשונה- איחור קבוע של החברים שכל ההסברות לא יצליחו לשנותו, והשניה כי בהמשך הערב מופיע כמעט כל הציבור ואין כל טעם בפזיזות הקהל הבא בדייקנות ו"נענש" על לא עוול. הוועדה מיאנה לקבל הצעה זו מתוך נימוק שטרם מיצינו את כל אפשרויות ההסברה. אם אמנם לא יועילו הסברים נוספים (ודו"ח זה הוא אחד מהם!) ואי הדיוק של רבים ימשך תתכנס הוועדה לדיון נוסף בהצעה. לתשומת לב המאחרים הכרוניים!

לאחר 43 שנה, ולאור תוצאות ההסברה, לא הגיע הזמן לכנס שוב את הוועדה?

גאלגולו של כיוור

כתבתה של חנוש- "גלגולו של כיוור" ב"עלים" - שבת פרשת "נצבים", העלתה בנו זיכרונות וגעגועים להורינו שביקרו אותנו בשבתות רבות ובחגים. הם אהבו את המקום ויושביו, היו מעורבים והתעניינו תמיד בנעשה בסעד.

כשנאספו תרומות לבית הכנסת, שמחו הורינו להיות שותפים ולתרום כפי יכולתם. משפחת גרוסמן –ההורים של שי אבירם ומשפחת ויס – ההורים של דבורה, היו מיוחדים והחליטו לתרום יחד שני כיורי נחושת "למקדש מעט". זיכרון זה אנו נוצרים בליבנו מאז הוקם בית הכנסת. הסבים שלנו ציינו תמיד בפני בני משפחותינו, שהכיוור נתרם על ידם.

והנה, להפתעתנו, בסיפורת של חנוש ב"עלים" פרשת נצבים, קראנו שהכיוור נתרמו גם ע"י יוכבד לזכרו של אבי המשפחה חברנו שמואל ז"ל.

אין אנו באים לסתור חלילה את המסורת הידועה במשפחת גולד. אבל במשפחותינו (אבירם – הרצל) מסורת זהה, אך שונה, על אותם כיורי נחושת.

השערתנו היא כי המסורות השונות הינן תוצאה של נוהל שהיה מקובל בימים ההם, שלא לציין שמות התורמים, מתוך מגמה של צניעות ושוויון, בניגוד לנהוג בבתי הכנסת בארץ ובעולם.

יתכן גם שלכיוור ולמערכת האינסטלציה המורכבת והמסובכת, היה נחוץ סכום כסף גדול מכפי יכולתם של התורמים, (אולי גויסו עוד תורמים לכיוור?). מכל מקום, הורינו תרמו מיד עם הקמת בית הכנסת בשנות השישים, וזו הסיבה לכפילות במסורת המשפחות.

(הדברים נכתבים מתוך הערכה עמוקה לפועלו של חברנו יעקב דרורי ז"ל, ומתוך אהבה וידידות ליוכבד גולד שתבדל"א ולזכרו של אביה של דבורה הרצל דוד ויס ז"ל- שיום פטירתו חל ב: כ"ח שבט)

עי אבירם - לבית גרוסמן ודבורה הרצל - לבית ויס

"משנכנס אדר מרבית בשמחה"

מסיבת ראש חודש- תתקיים בעז"ה ביום ראשון, א' דראש- חודש אדר (10.2.13) בשעה 17.45 במועדון לחבר.

בתכנית: טיפול בצמחי מרפא בליווי מצגת- שחר סמיט.

הופעת ילדות בשירה, וקטעי הומור.

כל הציבור מוזמן!

וצאת ות'ק'ים

”אחזקתן” –

דוד ד'קסון מספר על 1938

נולדתי ביוני 1933, בן בכור להורי, ואחרי נולדו שני אחים ואחות צעירים. נולדנו בקורק, עיר נמל חשובה בדרום אירלנד. רוב היהודים שהגיעו לשם יצאו מליטא בין העשור האחרון של המאה ה-19, לבין ראשית המאה ה-20. רובם התיישבו בצפיפות בשכונה שזכתה להיקרא בכינוי ”ג'וטאון”.

אבי התפרנס מעסק סיטונאי של צעצועים וכלי בית, שפרנס למעשה גם את אימו האלמנה ואת שתי אחיותיו. גם אימי הייתה אשת עסקים והקימה סלון לבגדי איכות לנשים.

הקהילה בקורק מנתה בערך 50 משפחות, והיו בעיר שני בתי כנסת ויריבות ביניהם. זה לא אומר שמדובר בקהילה חרדית, אלא- מסורתית, לכל היותר.

למדתי בבית-הספר המבוקש ביותר ע"י בנים יהודים, שהיה שייך למסדר של נזירים ובזמני הייתי הילד היהודי היחידי שלמד שם. אי-לכך לא היו לי חברים, כי אני לא יכולתי להזמין תלמידים לביתי והם לא הזמינו אותי לבתיים.

זו הייתה תקופה של צמיחה לקהילה, כי הגיעו הרבה יהודים – בעיקר מליטא, וזה היה דור שגדל והתחנך שם, אך הדור שהגיע אח"כ כבר הצטמצם, והיו עוד גלי עלייה מליטא לקורק, אך הם לא נשארו בקהילה ועזבו למקומות אחרים.

אנחנו – הילדים – היינו די בודדים, ולכן החליטו הורי, כאשר הגיעה אחותי הצעירה לגיל בת-מצווה, לא להשאיר אותה בקורק, ועשו סידורים שהיא תוכל ללמוד בבי"ס יהודי בלונדון ולגור שם אצל אחי, שכבר שירת שם כרב.

כמנהג הבחורים היהודים, היה ברור שאלמד באוניברסיטה, וכאשר התברר שבאוניברסיטת דבלין נדרש מהתלמיד רק לעבור מבחן כניסה ללא צורך בתעודת בגרות, הוחלט על-כן שאלמד משפטים. לאחר ארבע שנים קיבלתי שני תארים דומים שהסמיכו אותי להופיע בבתי המשפט באירלנד.

הייתי בן 20 כאשר סיימתי את האוניברסיטה, ומדינת ישראל הצעירה, הקימה תוכניות מגוונות כדי למשוך צעירים לבקר בארץ, ללמוד עברית באולפן ו"לתת שנה מחיינו לעזור לישראל". נרשמתי ללמוד באולפן והופניתי לקבוצה מעין-צבי. באותה תקופה, בדומה לעוד סטודנטים יהודים, לא קיימתי מצוות כפי שאני מקיים היום. אמנם קרובי מירושלים שכנעו אותי לפנות לסוכנות ולבקש אולפן דתי, אך התברר שאין בנמצא דבר כזה, והשלמתי עם כך. סיקרן אותי מאוד להכיר יותר טוב את התנועה הקיבוצית על כל גווניה, ולאחר חמישה חודשים במעין-צבי עברתי לכמה שבועות למעגן-מיכאל. התחנה הבאה הייתה קיבוץ מגל – היאחזות של הנח"ל, שהייתה לי שם בת-דוד ישראלית, ושם חוויתי חוויות של היאחזות – ללא חשמל, חבר'ה צעירים ונחמדים מתנועת הצופים, שאהבו לנגן ולשיר ומדי ערב ישבו במדרגות הבתים וניגנו ושרו. הם עבדו קשה – ולא פחדו מעבודה קשה.

עם בוא הסתיו, לקראת הימים הנוראים, נזכרתי במה שנאמר לי באוניה בדרך לארץ – מפי צעיר עם כובע קסקט שחור, שאמר לי: ”אם אתה באמת רוצה להכיר את התנועה הקיבוצית, אתה חייב גם להגיע לקבוצה דתי”.

כתבתי בעברית מכתב לסעד, וזכיתי לקבל תשובה מהמזכיר יהודה ברי"ט, שכתב לי שבסעד אין מקום. ואז בן-דוד שלי אמר לי שבארץ לא נוהגים כך – הוא ייתן לי מכתב לחברים שלו בשלוחות, ואני אלך לשם עם המכתב, ושם אתקבל. וכך היה.

התרשמתי מאוד מהאנשים – היתה שם קבוצה קטנה של דרום-אפריקאים שהגיעו לשם זה עתה, ונוכחתי לדעת, שבניגוד למה שנאמר לי במעין-צבי שבארץ אין צורך לשמור על המצוות, כי כולנו יהודים, קיימת האפשרות להיות גם דתי וגם חלוץ.

בינתיים חזרתי ללונדון מלא התלהבות לספר את החוויות שעברתי בארץ, ואחי, שלמד באותה עת לרבנות, אמר לי שבקורק יש סניף של בני עקיבא ללא מדריך, והוא הביא אותי להנהלה הארצית, והם פסקו שאני יכול להיות המדריך של הסניף בקורק – וכך נהייתי למדריך של בני-עקיבא על אף שאף פעם לא הייתי חבר בתנועה. בקורק הייתי שוב לבד, וחיפשתי חברה שאוכל ללמוד ממנה, וזה הביא אותי לוועידה הארצית של בני-עקיבא בחוות ההכשרה ובלי להבין מה קורה – נבחרתי להנהלה הארצית. באותה עת עדיין התכוונתי לחזור ארצה תוך שנה או שנתיים, אך ההנהלה חשבה אחרת, וביקשו ממני לדחות את העלייה על מנת להיות פעיל בבני-עקיבא במשך שלוש שנים באנגליה.

בסוף תקופה זו תכננתי לעלות יחד עם חבר טוב. התכוונו לקנות מונית לונדונית משומשת, ולחצות את אירופה עד שנגיע לתורכיה, ומשם לקחת אונייה לישראל! כאשר הודיע לי חברי שהוא מתחתן בקיץ וזה יחייב אותי לחכות עוד חצי שנה כדי לעלות ארצה, החלטתי שאני אבצע את התוכנית לבדי, רק ללא המונית המשומשת. הגעתי ארצה והיה מתוכנן שאגיע לסעד. התקבלתי יפה מאוד ע"י פעילי הקליטה של סעד. האנשים שאיתם נפגשתי היו אלה שפגשתי בתנועה באנגליה – משפחת ריבלין שהיו שליחים בחוות ההכשרה, ומשפחת קיני שהגיעה לשליחות למחנות הקיץ, ומשפחת זהבי שהייתה המשפחה המאמצת שלי. לאחר התלבטות החלטתי להתגייס ולא להסתמך על שחרור שניתן לחברים שהתגוררו בישובי ספר. גוייסתי לצבא, לפרקליטות הצבאית, ושירתתי בבית-דין של פיקוד דרום.

בגיל 30 פגשתי את שרה, הודות לוועדת-חינוך – וכל הכבוד לה, שהביאה את שרה לבוא כמורה לקיבוץ ואני נפגשתי איתה בבית משפחת פינקלשטיין – אחרי סעודת השבת. וההמשך – ידוע... אנחנו נסענו לשליחות לאנגליה, ומשם אריה קרול צירף אותי למשלחת לרוסיה. בעזרת השם הבאנו לעולם שבעה ילדים מקסימים, וכעת אנו חובקים נין ראשון!

ובאופן אישי ניתן לסכם כי המשימה הושלמה בהצלחה, ואחרי חמישים וכמה שנים אני עדיין חש סיפוק ושמחה בקבוצתנו המשתנה, בקבוץ הדתי!

הביאה לדפוס – חייז'ה יקותיאל

לילית וליליא שילר ולכל המשפחה
מלא טוב להולדת הבת – אביאל ציפורה
קהילת סעד

דוחות חניה/תנועה

באחריותו של הנהג ברכבי הסידור – לנהוג ולחנות בהתאם לחוק ולשלם דמי חנייה, במקומות הנדרשים לכך.

נהג שקיבל דוח חניה/תנועה- מחובתו לטפל בו מול הגורם המתאים, ולשלם אותו בזמן!
לאחר מכן יש לשמור צילום/עותק המאשר את התשלום.

במידה והנהג מעוניין לערער בפני הרשויות- **ידאג קודם להסב את הדו"ח על שמו ולתת את פרטיו המלאים לנותן הדוח.** במקביל יש ליידע ולהתייעץ עם האחראים, על מהלך זה.

כל דוח **מכל סוג שהוא** שיגיע בדואר על **שם הקיבוץ**- ישולם במלואו כולל ההוצאות הנלוות, והנהג הרשום יחויב **אוטומטית** מחשבונו.

לתשומת לב- כל התעלמות מהטיפול בדוח, או דוח היוצא על **שם הקיבוץ**- גוררים תפיחה לא פרופורציונאלית של החוב אליו מתווספים דמי טיפול של כל הגורמים המעורבים.

חוב שלא שולם בזמן- גוזל זמן, אנרגיה ומשאבים של המערכת, ובעיקר מהווה עגמת נפש לנהג עצמו.

סצו קנחת.. - .I רכב

**"משננס אדר מרכיט..
בשמחה"- כן, א - קנלקיט!**

בשבוע הבא חל ראש חודש אדר. מצווה להרבות בשמחה בחודש זה. אולם יש שאינם שמים לב ששמחתם לא תגרום נזקים לרכוש הציבור או לזולתם.

אני פונה אל המדריכים, המחנכים וההורים להבהיר לבנים הטובים שלנו שיש דברים שאסורים אפילו בשם השמחה.

כמי שאחראי יחד עם עמיחי שלומי, על נושא הקלנועיות, נתקלנו בעבר שיש שעושים בשם השמחה נזקים כבדים כשהם לוקחים בלילה "לסיבוב" ללא רשות ובאמצעים לא מתאימים קלנועיות שמשרתות אנשים נכים או מבוגרים.

קלנועית שניזוקה דומה לגזירת מאסר בית לבעליה. הקלנועית היא הרגליים של אנשים שזקוקים לה. אני משוכנע שהסברה בבית, בביה"ס ובחברת הילדים תישא פרי. על כל אחד לעשות ככל יכולתו במפגש עם הצעירים ולמנוע שמחה מסוג זה.

דודו זקה'

קיבוץ סעף - הסיפור שלי

"זכר לחורבן"

מאת: צ'פי רויק

הספר "הביתה" - אסף ענברי, החזיר אותי כמה שנים לאחור כשילדינו ישנו בבתי הילדים, ושומרת לילה אחת שמרה על כל אזור הגיל הרך.

לאילו שלא חוו תקופה זו להלן הסבר קצר:

שומרת היתה יושבת בבית התינוקות ליד האינטרקום שהיה מחובר לכל בתי הילדים ומקשיבה לנשימותיהם של הילדים או לכל אירוע חריג שאינו קשור בשנתם השלוה. האחריות הייתה כבדה והיא כללה שני גנים, שלושה בתי פעוטות ובית תינוקות - הרבה ילדים.. כל בכי של תינוק הקפיץ את השומרת, ובעזרת האינטרקום קל היה לזהות את מקור הבכי.

הגיע תורי לשמור..

גיינגי, בעלי ארגון כך ששינוי נשמור באותו שבוע. אני בבית תינוקות והוא באזור המשק- שבוע שמירה. ומה במטרה? - להרוויח ארוחה דשנה השמורה לשומרים **ביצייה מטוגנת!!** מדובר היה במצרך יקר המציאות השמור לרפתנים, עובדי תור שני ו..שומרי הלילה.

מטבח בישול התינוקות- היה צמוד לבית התינוקות. השעה 24.00 ואני מתכוננת להכין ארוחה דשנה לבעלי היקר והרעב. אני ניגשת למטבח, מדליקה את הגז, מניחה מחבת מלאה בשמן ומדמיית במוחי את הסעודה המשותפת. ולפתע..

בכי של ילד בוקע דרך האינטרקום. אני רצה אינסטינקטיבית לנחם את הפעוט ולהרגיעו, ו..שוכחת את המחבת עם השמן על הגז הבוער.

הילד נרגע לאחר מספר דקות, אני חוזרת למטבח ו.. "שוד ושבר" המטבח שחור מפיה, ריח עשן באוויר ובעלי בדרך לאכול את הארוחה עליה חלם שבועות ארוכים.

גיינגי מגיע ואני מקבלת את פניו בבכי מר ויללות- מה עושים? הבעל רותם את השומר שלצדו ועוד כמה גברים חסונים וכולם ביחד מנקים ומצחצחים את המטבח. חוץ מ..פינה רחוקה בתקרה הגבוהה אליה לא הצליחו להגיע.

סיכמנו כולם לשמור את הסוד מכל משמר.

לימים נכנסתי לבדוק את המצב במטבח והבטתי ב"זכר לחורבן" שעל התקרה. המבשלת שתפסה את מבטי התוודתה על כך שהניקיון במטבח טעון שיפור, והתנצלה על כך שלא הצליחה לנקות את התקרה המפויחת מעל למקרר - ואני שתקתי.. על חטאיי אני מתוודה היום.

צ'פי

מחסן התחפושות

לקראת פורים הבא עלינו לטובה ולשמחה, מספר הודעות חשובות:

- הכניסה למחסן התחפושות בליווי שחר.
- המחסן ייפתח לפני פורים, במספר מועדים, וניתן להגיע ולשאול תחפושות.
- בבקשה הקפידו להגיע בשעות היעודות. תיאומים מיוחדים ניתן לעשות מול שחר לפחות יומיים מראש. אנו מעוניינים שאנשים רבים יגיעו וייהנו מההיצע שבמחסן – אך אין אפשרות לפתוח את המקום עבור כל אחד באופן אישי.
- ילדים עד כיתה ז' יגיעו עם הוריהם.
- תחפושות שנלקחו יוחזרו שלמות ונקיות עד שבועיים אחרי הפורים (מניסיון השנה האחרונה עולה שיש כאלו שלא מחזירים, על אף התזכורות והבקשות. ולכן נאלץ להטיל קנסות בגין איחורים או על תחפושות שלא הושבו).
- נשמח לקבל תחפושות ואביזרים חדשים (תכשיטים, משקפיים, פאות, כובעים, חגורות, עניבות, ארנקים וכו') – נא לתאם עם שחר (מחוץ למחסן אין מקום להניח דברים, נבקש שלא להשאיר שם שקיות. הן נרטבות ותכולתן נהרסת).

מועדי פתיחת מחסן התחפושות:

- יום שני, א' אדר, 16:30 – 18:00
- יום שלישי, ב' אדר, 16:30 - 18:00
- יום ראשון, ז' אדר, 16:00 - 17:30
- יום שני, ח' אדר, 16:00 – 17:30

בברכת פורים שמח!

וצאת תרבות ושחר סמיט

שעת סיפור בספריית הילדים

ביום ב', א' אדר, 11/2

שעת סיפור

עם משפחת אש- ענת ואליסף.

בשעה 17.30.

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.

עד השעה 19.00 .

מולאניט בשמחה.

